

Bjørn Poulsen (SF):

Der er blevet talt en del om huslejeboycot under denne debat. Jeg vil ligesom hr. Kaj Hansen sige, at vi naturligvis heller ikke støtter alle former for boycot. Men lad mig så sige, at der for mig endnu ikke er vist nogen eksempler på huslejeboycot, som jeg ikke kunne støtte. De mennesker, som boykotter, er mennesker, som er sat i en fortvivlet situation, og som man ikke har villet høre på. Og hvad gør de så? Jeg har ikke hørt om andre måder at råbe myndighederne op på end ved at aktionere på den ene eller anden måde. Det er vel i og for sig heller ikke noget, der ligger hverken fagbevægelsen eller socialdemokratiet fjernt.

Jeg vil tage en anden ting, som en af de tidligere ordførere spurgte om, op, nemlig spørgsmålet om brandsikring. Jeg kunne da godt lide at vide, hvorledes det egentlig går med brandsikringen. Der blev gennemført en lovgivning på det område med en slutdato for brandsikringen til engang i foråret næste år. Det kunne da være meget rart at høre, om alle disse meget fine mål, man satte sig, overhovedet har nogen som helst mulighed for at blive nået.

Til sidst en indtrængende appel til boligministeren om Morbærhaven i Albertslund. I mandags var der 5 forskellige meget ansvarlige organisationer, der blev enige om en løsning. Jeg vil henstille til boligministeren, at han hører på, hvad de er blevet enige om, og ikke lader et spørgsmål om betaling af 300.000 kr., som skal udliciteres på nogle unge mennesker, som ikke selv har skabt de problemer, der er for det kollegium, være afgørende. Det kan ikke være rimeligt, at det er dem, der skal betale de 300.000 kr., og slet ikke når kreditforeningen er villig til at gå ind og overtage de 300.000 kr. Det eneste problem, jeg kan se der kan være med hensyn til Morbærhaven, er spørgsmålet om bestyrelsessammensætningen, men det kan ikke være så stort, at boligministeren ikke kan komme over det også.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, desværre ikke mere kan være til stede, skal jeg på hans vegne svare følgende. Svaret gælder et spørgsmål fra hr. Wilhjelm, der spurgte om det radikale venstres stilling

til et forslag om stop for udstykning af ejerlejligheder nu. Et sådant forslag ønsker det radikale venstre ikke nu at medvirke til. Vi afviste et lignende spørgsmål i foråret. Vi gennemførte sammen med andre en forbedret lov om udstykning, og de forbedringer og stramninger, der dengang blev gennemført, skal nu have ret til at virke, de skal stå deres prøve, og vi vedstår forårets aftale. Men jeg vil gerne dertil føje de ord, som hr. Niels Helveg Petersen under anden behandling af lovforslaget udtalte, Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3955:

»... det er klart, at det er ministeriet og ministeren, der har det egentlig tekniske ansvar for lovgivningens udformning.«

Jeg opfatter det, som blev sagt i åbningstalen fra statsministerens side angående ejerlejligheder, på den måde, at hvis det skulle vise sig, at de stramninger, vi i foråret havde foretaget, ikke var tilstrækkelige, tager vi lovgivningen op og diskuterer det forligspartierne imellem. Vi ønsker, at der skal være tilstrækkelig gode og stramme regler. Det er ikke muligt for et parti at foretage denne udformning, det er ministerens ansvar.

Jeg vil gerne føje en enkelt yderligere bemærkning til vedrørende det økonomiske i forbindelse med udstykningen af ejerlejligheder. Hr. Niels Helveg Petersen udtalte (det står i Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3923), idet han henviste til, hvad der allerede havde været fremme ved første behandling og under udvalgsarbejdet, at der var grund til at se på de økonomiske gevinster ved udstykning af ejerlejligheder. Han føjede til her, at man burde overveje indførelse af en egentlig frigørelsesafgift, fordi den gældende kapitalvindingsskat ikke var tilstrækkelig restriktiv, ikke tvang de folk, der skaffede sig gevinst ved udstykning af ejerlejligheder, til at aflevere en tilstrækkelig stor del til samfundet i visse tilfælde. Jeg gør opmærksom på, at når der her tales om frigørelsesafgift, så forestillede vi os noget, der kunne sammenlignes med det, der sker, når man overflytter jord fra landzone til byzone. Når man bruger en ejendom på en anden måde - på en måde, der er mere økonomisk fordelagtig for ejeren - er det rimeligt, at man anvender de samme principper, som når man flytter jord fra land- til byzone.

Mølgaard (DR):